

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DNR-70-88(41)/10/11/AK

Warszawa, dnia 7 kwietnia 2011 r.

DECYZJA nr DNR-1/29/2011

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b, pkt 2 lit. b i art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 oraz art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy, dotyczącej ogólnego bezpieczeństwa roweru Daisy 16 model MD – 10 – 711 wprowadzonego na polski rynek przez przedsiębiorcę Merida Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zabrze, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DNR-1/1/2011 z dnia 7 stycznia 2011 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Uzasadnienie

W piśmie z dnia 3 lutego 2011 r. przedsiębiorca Merida Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zabrze (strona postępowania) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: „Prezes UOKiK”) nr DNR-1/1/2011 z dnia 7 stycznia 2011 r.

W zaskarżonej decyzji Prezes UOKiK uznał, iż rower Daisy 16 model MD – 10 – 711 nie jest bezpieczny i na podstawie art. 24 ust. 4 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 lit. b ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 20, poz. 106) (dalej: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”), w przypadku egzemplarzy ww. produktu, które nie zostały wprowadzone na rynek zakazał stronie postępowania wprowadzania ich na rynek i nakazał podjęcie czynności niezbędnych do zapewnienia

przestrzegania tego zakazu; w przypadku zaś egzemplarzy przedmiotowego roweru wprowadzonych na rynek, nakazał stronie natychmiastowe wycofanie ich z rynku. Ponadto, w związku z naruszeniem przez stronę postępowania art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 tej ustawy, Prezes UOKiK nałożył na nią karę pieniężną w wysokości 15 000 zł.

We wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji Prezesa UOKiK, która w jej opinii „stoi w sprzeczności z obowiązującymi przepisami i stanowi przekroczenie dowolności interpretacji organu”. Strona postępowania podtrzymała swoje stanowisko odnośnie bezpieczeństwa roweru Daisy 16 model MD – 10 – 711, prezentowane w toku postępowania administracyjnego zakończonego decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/1/2011 z dnia 7 stycznia 2011 r., uznając, że jest to produkt spełniający wymagania bezpieczeństwa, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Strona zakwestionowała ocenę bezpieczeństwa produktu dokonaną przez Prezesa UOKiK wskazując, iż maksymalna wysokość siodełka roweru Daisy 16 model MD – 10 – 711 (większa niż 635 mm) nie upoważnia organu nadzoru do oceny bezpieczeństwa tego produktu pod kątem wymagań przewidzianych dla rowerów dziecięcych, określonych w normie PN-EN 14765:2007 + zmiana A1:2008 „*Rowery dziecięce. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań*”. Ponadto, strona podniosła, iż fakt spełniania przez rower Daisy 16 model MD – 10 – 711 wymagań normy PN-EN 14764:2007 „*Rowery miejskie i wycieczkowe. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań*” (powyższe, w opinii strony postępowania, potwierdzone zostało przekazanymi przez nią wynikami badań laboratoryjnych produktu z dnia 9 listopada 2009 r.) niesie za sobą domniemanie bezpieczeństwa tego produktu (art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów). Strona postępowania stwierdziła również, iż wytwórca roweru będącego przedmiotem postępowania działał w przekonaniu o stosowaniu się do obowiązujących przepisów, gdyż stosował rozwiązania techniczne zgodne z normami dotyczącymi tej kategorii produktów. Strona postępowania podtrzymała również swoje stanowisko, według którego parametry takie jak wygląd, ozdoby w postaci kolorowych frędzli i plastikowego koszyczka, czy też posiadanie przez rower pomocniczych kółek bocznych nie ma wpływu na klasyfikację produktu do poszczególnej kategorii rowerów, gdyż nie stanowi kryterium, którym posługują się poszczególne normy odnoszące się do tego typu produktów. W związku z powyższym, strona postępowania do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 3 lutego 2011 r. dołączyła zdjęcia 3 modeli rowerów, które posiadają elementy mogące być atrakcyjne dla dzieci, lecz ze względu na swoją wysokość nie powinny być klasyfikowane jako produkty

dziecięce. Jednocześnie, we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/1/2011 z dnia 7 stycznia 2011 r. przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania zarzucił organowi nadzoru, iż bezzasadnie uznał za niewiarygodne wyniki badań laboratoryjnych roweru Daisy 16 model MD – 10 – 711 na zgodność z wymaganiami normy PN-EN 14764:2007 przeprowadzone przez wytwórcę tego roweru. Zdaniem strony postępowania, bezzasadność oceny Prezesa UOKiK w powyższym zakresie polegała na niewskazaniu żadnych konkretnych uchybień, czy braków, które mogłyby świadczyć o nieprawidłowości badań producenta. W związku z tym, w opinii strony postępowania, Prezes UOKiK nie wykazał, że rower będący przedmiotem postępowania nie spełnia wymagań normy PN-EN 14764:2007. W końcu, strona zakwestionowała także okoliczność braku współpracy ze swojej strony, którą Prezes UOKiK wziął pod uwagę wymierzając w kwestionowanej decyzji karę pieniężną na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Strona stwierdziła, że nieprzekazanie przez nią organowi nadzoru informacji o liczbie rowerów wprowadzonych na rynek i okresie, w którym były one wprowadzane jest bez znaczenia w odniesieniu do bezpieczeństwa tego produktu i w związku z tym, nie powinno być uznane jako okoliczność obciążająca stronę postępowania. Ponadto strona postępowania wskazała, iż powyższe informacje stanowią jej tajemnicę handlową.

W związku ze złożonym wnioskiem, Prezes UOKiK w piśmie z dnia 15 lutego 2011 r. na podstawie art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) poinformował stronę postępowania o wszczęciu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej decyzją nr DNR-1/1/2011 z dnia 7 stycznia 2011 r., a także zwrócił się z prośbą o wyjaśnienie, na jakiej podstawie oparte są jej twierdzenia wskazujące, iż raport z badań laboratoryjnych z dnia 9 listopada 2009 r., którego przedmiotem był rower oznaczony numerem MRD-91601 dotyczy produktu będącego przedmiotem postępowania, tj. roweru Daisy 16 model MD – 10 – 711 (prosząc również o przekazanie dowodów w powyższym zakresie). Ponadto, z uwagi na kwestionowanie oceny bezpieczeństwa produktu dokonanej przez Prezesa UOKiK z uwzględnieniem wymagań przewidzianych dla rowerów dziecięcych, organ nadzoru zwrócił się do strony postępowania z prośbą o odniesienie się do okoliczności prezentowania przez nią na stronie internetowej www.rowerymerida.com.pl produktu będącego przedmiotem postępowania jako roweru przeznaczonego dla dzieci. Jednocześnie, w tym samym piśmie, Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o jej prawach wynikających z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.).

Strona postępowania skorzystała z przysługujących jej praw i pismem z dnia 16 marca 2011 r. podtrzymała swoje stanowisko, iż o zakwalifikowaniu danego modelu roweru jako produktu dziecięcego nie decyduje producent, informacje prezentowane na stronach internetowych, czy opis sprzedawcy, lecz parametry roweru określone w normach. Stwierdziła ponadto, iż na swej stronie internetowej www.rowerymerida.com.pl, w zakładce dotyczącej rowerów dziecięcych, prezentuje rowery o różnych parametrach nie deklarując jednocześnie, iż spełniają one wymagania określone w normie 14765:2007 + zmiana A1:2008, co wskazuje na możliwość dopasowania roweru do wzrostu „początkujących rowerzystów”. W tym samym piśmie strona wniosła również o przedłużenie terminu do przekazania organowi nadzoru oryginałów dokumentów potwierdzających fakt, iż przedstawione przez nią w toku postępowania badania laboratoryjne produktu, wskazujące na zgodność badanego roweru z wymaganiami normy PN-EN 14764:2007, dotyczą w istocie roweru Daisy 16 model MD – 10 – 711. Strona wskazała, iż w chwili obecnej jest w posiadaniu tych dokumentów nadesłanych drogą elektroniczną, co uniemożliwia jej dochowanie terminu na ich przedłożenie w wymaganej prawem formie, wyznaczonego przez Prezesa UOKiK w piśmie z dnia 15 lutego 2011 r.

Następnie, pismem z dnia 17 marca 2011 r., strona postępowania przedłożyła angielskojęzyczne oświadczenia wytwórcy oraz przedsiębiorcy będącego dostawcą kwestionowanych rowerów, stwierdzające, iż rower oznaczony jako model: MRD-91601 jest produktem będącym przedmiotem postępowania

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził, co następuje:

Istotą postępowania odwoławczego, które w przypadku spraw rozpatrywanych przez Prezesa UOKiK ma charakter ponownego rozpatrzenia sprawy, jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych wyłącznie rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Podstawowy zarzut prezentowany przez stronę postępowania we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/1/2011 z dnia 7 stycznia 2011 r. jest konsekwencją uznania, iż parametry roweru Daisy, tj. maksymalna wysokość siodełka roweru, wyłącza produkt spod zakresu normy PN-EN 14765:2007 + zmiana

A1:2008 „*Rowery dziecięce. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań*”, a co za tym idzie, nie uprawnia Prezesa UOKiK do dokonywania oceny bezpieczeństwa tego produktu w oparciu o wymagania bezpieczeństwa przewidziane dla rowerów przeznaczonych dla dzieci. Strona postępowania stoi nadto na stanowisku, że spełnianie przez rower Daisy wymagań normy PN-EN 14764:2007 „*Rowery miejskie i wycieczkowe. Wymagania bezpieczeństwa i metody badań*” (dowodem powyższej okoliczności, w opinii strony postępowania, są przedstawione przez nią pozytywne wyniki badań laboratoryjnych roweru z dnia 9 listopada 2011 r.) stwarza domniemanie bezpieczeństwa tego produktu. Prezes UOKiK nie uznaje jednak poglądu strony za uzasadniony. Wskazać bowiem należy, iż bezpieczeństwo produktu ocenia się w pierwszym rzędzie pod kątem przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Art. 4 ust. 2 ww. ustawy definiuje elementy, które należy uwzględnić przy tej ocenie wskazując jednoznacznie, iż są to m. in.: cechy produktu, jego wygląd, oznakowanie, ostrzeżenia i instrukcje dotyczące jego użytkowania oraz wszelkie udostępniane konsumentowi wskazówki lub informacje dotyczące produktu, a także kategorie konsumentów narażonych na niebezpieczeństwo w związku z używaniem produktu, w szczególności dzieci i osoby starsze. W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, iż wskazane wyżej elementy mające wpływ na bezpieczeństwo produktu – roweru Daisy model MD – 10 – 711, uzasadniają twierdzenie, iż jest to produkt przeznaczony dla dzieci. W zaskarżonej decyzji organ nadzoru stanął bowiem na stanowisku, iż cechy fizyczne tego roweru (tj. jego wygląd, wyposażenie w postaci kolorowych frędzli, plastikowego koszyczka oraz zamontowanych kółek pomocniczych, a także ozdoby w postaci kwiatków z uśmiechniętą buzią) jak również sposób prezentowania ww. produktu konsumentom (tj. określanie ww. roweru jako produktu przeznaczonego dla dzieci na stronie internetowej przedsiębiorcy będącego stroną postępowania oraz trwały napis umieszczony na jego mufie „Kiddy Coleection by MERIDA”) uzasadniają dokonywanie oceny bezpieczeństwa tego produktu pod kątem jego rzeczywistego przeznaczenia. W opinii organu nadzoru, powyższa ocena dokonana przez Prezesa UOKiK w skarżonej decyzji jest prawidłowa i dokonana została, w pierwszej kolejności, w oparciu o aktualny stan wiedzy i techniki, a nade wszystko – uzasadnione oczekiwania konsumentów co do bezpieczeństwa produktu, które zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów uwzględnia się przy dokonywaniu oceny bezpieczeństwa. Zauważyć bowiem należy, iż normy mają jedynie charakter posiłkowy, a co podkreśla również sama strona postępowania, w okolicznościach niniejszej sprawy nie deklaruje ona zgodności wprowadzanego przez siebie na polski rynek roweru z żadną konkretną normą (o powyższym świadczy brak oznakowania produktu w tym zakresie).

Uznanie roweru Daisy za produkt dziecięcy czyni także nieuprawnionym powoływanie się przez przedsiębiorcę będącego stroną postępowania na domniemanie bezpieczeństwa produktu spełniającego wymagania wynikające z Polskich Norm (art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów). Zauważyć bowiem należy, iż domniemanie to jest aktualne jedynie w sytuacji, gdy produkt zgodny jest z wymaganiami tej normy, w oparciu o którą – posiłkowo – powinno dokonywać się oceny jego bezpieczeństwa. W realiach niniejszej sprawy Prezes UOKiK, w ślad za opinią Komitetu Technicznego nr 17 ds. Pojazdów i Transportu Drogowego Polskiego Komitetu Normalizacyjnego z dnia 20 września 2010 r., uznał, iż właściwą normą, z uwzględnieniem wymagań której powinna być dokonywana ocena bezpieczeństwa roweru Daisy jako produktu dziecięcego, jest norma PN–EN 14765:2007 + zmiana A1:2008.

Na ocenę bezpieczeństwa produktu dokonaną przez Prezesa UOKiK w decyzji nr DNR-1/1/2011 r. z dnia 7 stycznia 2011 r. wpływ miała ponadto okoliczność, iż strona postępowania nie przekazuje indywidualnym odbiorcom kwestionowanych rowerów informacji istotnych z punktu widzenia bezpieczeństwa użytkowania tych produktów. Tak bowiem, zdaniem Prezesa UOKiK, należy potraktować nieumieszczenie w instrukcji obsługi rowerów oznaczeń wskazujących na dopuszczalną masę całkowitą rowerzysty i bagażu oraz maksymalną masę całkowitą (rower + rowerzysta + bagaż), które z jednej strony, umożliwiają prawidłowe dopasowanie roweru do wagi użytkownika, mając w szczególności na uwadze wytrzymałość produktu, z drugiej zaś – obok wskazywanej przez stronę maksymalnej wysokości siodełka – stanowią kryterium uwzględnione w normie PN–EN 14765:2007 + zmiana A1:2008. Wskazać bowiem należy, iż zakresem tej normy objęte są rowery przeznaczone dla dzieci, których typowa waga wynosi ok. 30 kg. Nie można bowiem nie mieć na względzie okoliczności, iż przy wyborze roweru konsumenci kierują się przede wszystkim jego wyglądem, posiadanymi cechami fizycznymi oraz informacjami udostępnianymi im przez producenta.

Prezes UOKiK nie może także zgodzić się z faktem dyskredytowania przez stronę znaczenia posiadania przez rower Daisy kółek pomocniczych, jako elementu wskazującego na przeznaczenie tego produktu dla dzieci. Nadmienić bowiem należy, iż wymagania bezpieczeństwa odnośnie tego elementu roweru zawarte są w normie PN–EN 14765:2007 + zmiana A1:2008, podczas gdy norma PN–EN 14764:2007 w ogóle nie przewiduje występowania kółek pomocniczych w rowerach, które zgodnie z jej nomenklaturą należą do kategorii „rowerów miejskich i wycieczkowych”. Jednocześnie zauważyć należy, iż powoływany przez stronę „Raport z wykonania badań rynku rowerków dziecięcych, badań

laboratoryjnych 15 rowerów dziecięcych w akredytowanym laboratorium oraz sporządzenie ekspertyzy” sporządzony przez Polskie Centrum Badań i Certyfikacji S.A. z siedzibą w Warszawie jest dokumentem prezentującym ocenę rynku rowerów dziecięcych w Polsce i nie jest on dokumentem obowiązującym, gdyż nie ma charakteru źródła prawa. Na marginesie wskazać również trzeba, iż raport ten odnosi się do wymagań normy PN-ISO 8098+A1:1996, która przestała obowiązywać w dniu 15 kwietnia 2006 r. Przedłożone przez stronę postępowania we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 3 lutego 2011 r. zdjęcia rowerów, w opinii organu nadzoru, nie podważają w żaden sposób oceny bezpieczeństwa produktu, dokonanej przez Prezesa UOKiK w kwestionowanej decyzji administracyjnej. Stwierdzić bowiem trzeba, że przedmiotem postępowania zakończonego decyzją Prezesa UOKiK nr DNR-1/1/2011 był rower Daisy 16 model MD – 10 – 711, a nie inne rowery, które potencjalnie mogą znajdować się na polskim rynku.

Odnosząc się następnie do zarzutu strony postępowania dotyczącego niewykazania przez Prezesa UOKiK w skarżonej decyzji, iż rower Daisy nie spełnia wymagań normy PN–EN 14764:2007 i uznania przedstawionych przez stronę wyników badań laboratoryjnych produktu z dnia 9 listopada 2009 r. za niewiarygodne, Prezes UOKiK stwierdza, że powyższe ustalenia nie miały wpływu na rozstrzygnięcie zawarte w kwestionowanej decyzji. Dokonanie oceny bezpieczeństwa roweru Daisy 16 model MD – 10 – 711 w oparciu o wymagania stawiane produktom przeznaczonym dla dzieci implikuje stwierdzenie, iż dowodem świadczącym o bezpieczeństwie tego produktu mogłyby być pozytywne wyniki badań laboratoryjnych tego roweru, jednakże dokonane w oparciu o wymagania określone w normie PN–EN 14765:2007 + zmiana A1:2008. Wyniki badań laboratoryjnych produktu z dnia 9 listopada 2011 r. przedstawione przez stronę w toku postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa roweru Daisy przeprowadzono w oparciu o wymagania określone dla rowerów miejskich i wycieczkowych. W związku z tym, prawidłowość ich wykonania, jak również wiarygodność zawartych w nich wyników nie była przedmiotem analizy Prezesa UOKiK. Powyższe, jest także konsekwencją przyjęcia przez organ nadzoru, że w okolicznościach niniejszej sprawy celowe i uzasadnione jest dokonywanie oceny bezpieczeństwa ww. roweru pod kątem jego rzeczywistego przeznaczenia.

Z uwagi na powyższe, Prezes UOKiK nie uznał za zasadne uwzględniania wniosku strony postępowania o przedłużenie terminu do przedstawienia dowodów wskazujących, że przedłożone przez nią badania laboratoryjne produktu z dnia 9 listopada 2011 r. dotyczą roweru będącego przedmiotem postępowania. Stanowisko organu nadzoru w powyższym zakresie podyktowane jest podtrzymaniem poglądu o prawidłowości oceny bezpieczeństwa

roweru Daisy, jako produktu przeznaczonego dla dzieci, dokonanej przez Prezesa UOKiK w kwestionowanej decyzji nr DNR-1/1/2011.

Ostatni zarzut zaprezentowany we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją DNR-1/1/2011 z dnia 7 stycznia 2011 r. dotyczy kwestionowania przez stronę postępowania prawidłowości określenia wysokości kary pieniężnej nałożonej przez Prezesa UOKiK w zaskarżonej decyzji – w szczególności zaś – przyjęcia za okoliczność obciążającą stronę postępowania brak współpracy z organem nadzoru w zakresie niedostarczenia informacji i dowodów wskazujących na liczbę rowerów wprowadzonych przez stronę postępowania na polski rynek zakupionych przez stronę postępowania i okresu ich wprowadzania. W opinii strony postępowania powyższe informacje wnioskowane przez Prezesa UOKiK stanowią jej tajemnicę handlową i w żaden sposób nie są istotne dla Prezesa UOKiK przy ocenie bezpieczeństwa roweru Daisy, co było przedmiotem postępowania zakończonego skarżoną decyzją. Prezes UOKiK nie może zgodzić się również z tym zarzutem strony postępowania. Nie ma ona bowiem racji uznając, iż wnioskowane przez organ nadzoru informacje i dowody były ambiwalentne w stosunku do przedmiotu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu. Zwrócić bowiem uwagę należy, iż ustawa, na podstawie przepisów której prowadzone jest ww. postępowanie administracyjne, w przypadku stwierdzenia przez Prezesa UOKiK, że dany produkt nie jest bezpieczny, nakłada na niego obowiązek podjęcia określonych działań zarówno w stosunku do produktów, które nie zostały jeszcze wprowadzone na rynek, jak również do tych produktów, które na rynku już się znajdują (art. 24 ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów). Natomiast stosownie do przepisu art. 24 ust. 10 ww. ustawy środki przewidziane w art. 24 ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mogą być stosowane pojedynczo lub łącznie w zależności od zakresu i rodzaju stwierdzonych niezgodności z wymaganiami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, jak również zagrożenia stwarzanego przez produkt, oraz mają mieć na celu wyłącznie odwrócenie niebezpieczeństwa oraz zapewnienie ochrony zdrowia i życia konsumentów. Z uwagi na powyższą regulację ustawową, jak również mając na uwadze cel postępowania w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktu, tj. szybką reakcję na zagrożenie stwarzane przez produkt niespełniający ogólnych wymagań w zakresie bezpieczeństwa poprzez dobór odpowiednich środków minimalizujących to zagrożenie, stwierdzić należy, iż stanowisko strony postępowania nie zasługuje na uwzględnienie. Niewątpliwie bowiem liczba produktów wprowadzonych przez stronę na rynek oraz okres ich wprowadzania są okolicznościami istotnymi do stwierdzenia, czy i w jakiej ilości produkty te znajdują się na polskim rynku, a

także umożliwiają organowi nadzoru podjęcie rozstrzygnięcia w przedmiocie doboru najskuteczniejszych środków w celu zapobieżenia niebezpieczeństwu, jakie stwarzają one dla konsumentów. Ponadto, wskazać należy, iż powyższe dane umożliwiają również stwierdzenie, czy wszystkie zakupione przez stronę egzemplarze rowerów zostały następnie wprowadzone przez nią na polski rynek i stosownie do tego ustalenia – podjęcie decyzji odnośnie konieczności (lub jej braku) przedsięwzięcia środków przewidzianych ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w stosunku do tych egzemplarzy rowerów, które nie zostały wprowadzone na rynek i znajdują się w posiadaniu strony postępowania. Z uwagi na powyższe, nieprzekazanie informacji w powyższym zakresie, utrudnia organowi nadzoru podjęcie rozstrzygnięć w przedmiocie doboru najbardziej adekwatnych środków, służących odwróceniu niebezpieczeństwa stwarzanego przez produkt niebezpieczny oraz zapewnieniu ochrony zdrowia i życia konsumentów.

Odnosząc się następnie do powoływania się przez stronę na fakt, iż wnioskowane przez Prezesa UOKiK w toku postępowania zakończonego decyzją DNR-1/1/2011 z dnia 7 stycznia 2011 r. informacje objęte są tajemnicą handlową, stwierdzić trzeba, iż okoliczność ta nie uprawnia strony do zaniechania ich ujawnienia organowi administracji publicznej na potrzeby niniejszego postępowania administracyjnego. W pierwszej kolejności wskazać bowiem należy, iż art. 27 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów w sposób szczegółowy normuje kwestie związane z ujawnianiem przez organ nadzoru informacji objętych tajemnicą przedsiębiorstwa lub innych informacji uzyskanych w toku kontroli lub postępowania, co do których przekazujący wnioskuje o ich nieujawnianie. Nie można pominąć faktu, iż regulacje związane z nieujawnianiem informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa mają na celu ochronę słusznym interesów strony – przedsiębiorcy, szczególnie w stosunkach z innymi przedsiębiorcami – konkurentami strony postępowania. Powoływanie się na niemożność udostępnienia Prezesowi UOKiK informacji stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa należy uznać za nieuprawnione. Strona postępowania miała możliwość skorzystania z ochrony istotnych dla niej informacji handlowych, co nie zwalniało jej jednak z obowiązku wyjawienia ich organowi nadzoru. Ponadto zauważyć należy, iż do momentu wydania przez Prezesa UOKiK decyzji nr DNR-1/1/2011 r. z dnia 7 stycznia 2011 r. strona postępowania nie powoływała się na fakt, iż wnioskowane przez Prezesa UOKiK informacje stanowią jej tajemnicę przedsiębiorstwa, a okoliczność ta została przez nią podniesiona dopiero we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej kwestionowaną decyzją.

W związku z naruszeniem art. 10 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów Prezes UOKiK w decyzji nr DNR-1/1/2011 z dnia 7 stycznia 2011 r. nałożył na stronę postępowania karę w wysokości 15 000 zł. Wymierzając niniejszą karę, Prezes UOKiK w sposób szczegółowy wyjaśnił stronie postępowania, jakie okoliczności uwzględnił ustalając jej wysokość. Organ nadzoru nie dopatrył się nieprawidłowości w powyższym zakresie. Na podkreślenie zasługuje fakt, iż organ nadzoru określił wysokość przedmiotowej kary na stosunkowo niskim poziomie (15%), biorąc pod uwagę fakt, iż ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów ustaliła jej maksymalną wysokość jako 100 000 zł.

Zgodnie z art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy, albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy bądź uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.

Prezes UOKiK, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez stronę w toku postępowania odwoławczego, zarówno pod kątem oceny legalności, jak i celowości wydanego rozstrzygnięcia, uznał, że decyzja nr DNR-1/1/2010 z dnia 7 stycznia 2011 r. była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylenia.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na

konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010
0078 7822 3100 0000.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 52 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z póź. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymuje:

pełnomocnik Merida Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością